

личество, а второ за това, че не съкога
можеме да имаме потрѣбната за това улу-
чшение гнила. Ние знаеме, че ако въ пѣ-
сакливата почва сѣществувa годѣмо коли-
чество торъ, то тоя торъ ослаблява твѣ-
рде значително нейните недостатъци. Съ
една дума, както въ пѣсакливата почва
органическите вѣщества сѣ въ сѣстояние
да произвѣдатъ промѣненіе или плодоро-
діе, така въ гнилистата, уменшеніето на
тие вѣщества произвожда сѣщото дѣйстви-
е. Но при сичкото това ние трѣба да пом-
ниме, че пѣсакливата почва, въ противо-
положностъ на гнилистата, принадлежи
въ числото на оние почви, които са на-
ричатъ горѣщи, слѣдователно въ които ра-
зложеніето или гниеніето произхожда твѣ-
рде бързо. Ето защо за тие почви е по-
лезенъ само онзи торъ, който не гние твѣ-
рде лесно. Освѣнъ гореприведенните то-
рове, за улучшеніето на пѣсакливите по-
чви е полезна така сѣщо и блатистата
пърстъ (торфѣтъ) и тинята изъ рѣките или